

BROŽEK, BROŽKOVÁ

Ten, co mlčí za volantem a neplejtvá slova,
ta, co se nenaštve, když něco musí říkat znova,
ploužej se osmdesát na rozpadlou chalupu,
jejich láska ale drží jako fleky od kečupu,

ta, co víkend ráda prospí a není ranní ptáče,
ten, co šlape do sklepa na sedmej schod pro lahváče,
vezmou si ho do postele a v ní umřou spolu,
podprsenka překáží, trencle musej taky dolů,

ten, co píše básničky a strká jí je do boty,
ta, co věří na karmu a na minulý životy,
poznaj se poslepu, po vůni svých vlasů,
uměj si navzájem vylovit z oka řasu,

ta, co drží jeho mobil a vůbec v něm neslídí,
ten, co něco rozbije a ona to uklidí,
nohou zmáčkne pedál koše, střepy do něj letí,
a střepy nosej štěstí a čápi nosej děti.

- - -

Oujée, Brožek a Brožková, za svobodna Dolejší,
oujée, Brožek a Brožková, oba čím dál šťastnější.

- - -